

ABSTRACT

The present study aims to compare learning achievement of Thai grade one students that learned through a multimedia CALL program to enhance their English phonemic awareness before and after learning. It also investigates Thai grade one students' satisfactions toward learning through the multimedia CALL program in case of improving their English phonemic awareness. The research participants were 30 first grade students who were divided into good, fair, and poor groups according to their English proficiency scores. They all were assigned to practice English phonemic awareness through the multimedia CALL program. Later, six students – consisting of two students from each of the good, fair, and poor groups – were randomly selected to join a semi-structured interview. Two phonemic awareness tests were used to collect quantitative data obtained from all students who received a treatment such the multimedia CALL program. These tests were analyzed using descriptive statistics (Mean and Standard Deviation) and *t*-test. Additionally, a semi-structured interview was used to collect qualitative data with the data being analyzed using content analysis. The results of the study showed that the students who were trained phonemic awareness with the multimedia CALL program made significantly greater gains in the two posttests compared to the pretest scores at the level of .001. Furthermore, the outcome of the qualitative data demonstrated that students who practiced phonemic awareness with the multimedia CALL program were satisfied with this type of learning.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการเรียนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียช่วยการเรียนรู้ภาษา เพื่อพัฒนาความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษ งานวิจัยนี้ยังคงศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียช่วยการเรียนรู้ภาษา เพื่อพัฒนาความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษ ผู้เข้าร่วมวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ซึ่งจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคน จะได้รับมอบหมายให้ฝึกฝนความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียช่วยการเรียนรู้ภาษาหลังจากนั้น นักเรียน 6 คน – ประกอบด้วยนักเรียน 2 คน จากกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน – ถูกสุ่มเลือกเพื่อเข้าร่วมการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบทดสอบวัดความตระหนักรู้หน่วยเสียง จำนวน 2 ฉบับ โดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และสถิติที่ทดสอบ (t -test) นอกจากนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ซึ่งใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยของข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า นักเรียนที่ถูกฝึกฝนความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียช่วยการเรียนรู้ภาษาได้คะแนนสูงขึ้นในข้อสอบหลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับข้อสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้ ผลการวิจัยข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนความตระหนักรู้หน่วยเสียง ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียช่วยการเรียนรู้ภาษา พึงพอใจกับการเรียนประเภทนี้